

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

VI. Secundum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

millia futura sint sine Lege, sequentibus duobus millibus vigeat Lex; quibus succedat, & per duo postrema millia servetur Messiae doctrina. Unde liquet post duo annorum millia abrogandam esse Legem Moysi. Est in Midrasch Coheleth, *Legem quam homo discit in hoc seculo, vanitatem esse prae lege Messiae*. Est denique apud R. Simeonem in Jalkut, Deum per Messiam novam legem esse daturum.

Jalk. in 16.
Secundum
argumentū.
Matth. 5. 17,
18.

VI. Christianam quoque causam plurimum labefactari putant Judaei his Jesu Christi verbis: *Nolite putare quoniam veni solvere Legem aut Prophetas; non veni solvere, sed adimplere. Amen quippe dico vobis, donec transeat caelum & terra, tota unum, aut unus apex non praeteribit a Lege, donec omnia fiant. Qui ergo solverit unum de mandatis istis minimis, & docuerit sic homines, minimus vocabitur in regno caelorum*. Tantum abest ergo, inquit, ut Jesus Moisaicam Legem antiquaverit, ut id ne fieret, discrete caverit. At falluntur Judaei, perperam sumto Legis vocabulo, quae non hic praescriptos cerimoniarum ritus, vel judicialia & moralia praecepta signat, sed Legis ipsius summam ac finem, quo praecepta singula privatim spectabant.

Matth. 22. 37,
& seq.

Finem vero hunc praescribit alibi Jesus ipse: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. Hoc est maximum & primum mandatum. Secundum autem simile est huic: Diliges proximum tuum, sicut teipsum. In his duobus mandatis universa Lex pendet & Propheta*. Praclare Paulus ad Romanos:

Rom. 13. 8, &
seq.

Qui diligit proximum, Legem implevit: nam, Non adulterabis, Non occides, Non furaberis, Non falsum testimonium dices, Non concupisces, & si quod est aliud mandatum, in hoc verbo insinuat; Diliges proximum tuum, sicut teipsum. Dilectio proximi malum non operatur. Plenitudo ergo Legis est dilectio. Itaque Judaeorum infaniam castigat in prioribus ad Timotheum, qui Legem callere se putantes, quo ipsa pertineret haudquaquam intelligebant, summam ejus in rituum quorundam observatione ponentes: *Finis autem praecepti est charitas de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta: a quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vaniloquium, volentes esse Legis doctores, non intelligentes neque quae loquuntur, neque de quibus affirmant. Sed & ipse Moyses ad Legis finem digi-*

1. Tim. 1. 5, &
seq.

tum intenderat dicens: *Circumcidet Dominus Deus tuus cor tuum, & cor seminis tui; ut diligas Dominum Deum tuum in toto corde tuo, & in tota anima tua, ut possis vivere. Cum autem in Lege ipsa satis praesidii non esset ad hunc finem assequendum, subsidio fuit Christus, ac opem laborantibus ferens, & ad optatum deducens finem, imbecillitatem atque defectum Legis refarsit. Praedicabat id Paulus apud Pisidas, ut refert Lucas*

Deut. 30. 6.

in Actis: Ab omnibus, quibus non potuistis in Lege Moysi justificari, in hoc (Christo) hominis qui credit justificatur. Fufe hoc argumentum tractatum habes nono & decimo capite Epistolae ad Ebraeos, unde cognoscas inopiam Legis, cui quaecunque decrant, ea Christus Jesus abunde supplevit. Nam quamvis in decimo octavo Psalmo Lex dicatur perfecta, (id enim sonat vox Ebraea, תמימה) non ideo summam ipsi perfectionem tribui censendum est, sed eam tantum quam postulabant tempora illa, quibus condita est. Hac responsione utitur R. Joseph Albo, libro tertio Iccarim, capite tricesimo sexto; qui & familiari comparatione rem explanat: Lac cibus est puero accommodatus, quo perfecte nutritur: secus erit, si idem viro adhibeas. Praeterea Messiam unum spectabant Testamenti Veteris oracula, adeo ut prisci hujus complementum sit Testamentum Novum. Finis Legis Christus ad justitiam omni credenti, inquit

Act. 13, 38.

Paulus in Epistola ad Romanos. Idem ad Galatas: *Itaque Lex pedagogus noster fuit in Christo, ut ex fide justificemur: at ubi venit fides, jam non sumus sub pedagogo*. Et ad Colossenses: *Nemo ergo vos judicet in cibo, aut in potu, aut in parte diei festi, aut neomenia, aut sabbathorum, quae sunt umbra futurorum: corpus autem Christi*. Docet quoque in Epistola ad Ebraeos, Legem habere umbram futurorum bonorum, eorum videlicet quae per Christum adepti sumus. Itaque Christus Legem non solvit, sed absolvit, cum ejus praedictiones in se ad exitum perduxit; cum ad propositum praedictionibus Legis finem, pietatem nempe in Deum, & charitatem erga homines, quae tamen per Legem ipsam haudquaquam fuisset consecuti, gratia ipsius & benignitate pervenimus. *Legem ergo destruimus per fidem?* ait Paulus, *absit; sed Legem statuimus*. Ac merito Judaeos his verbis castigat: *Obtrusi sunt sensus eorum: usque in hodiernum enim diem id ipsum velamen in lectione Veteris Testamenti manet non revelatum, quoniam in Christo evacuatur: sed usque in hodiernum diem, cum legitur Moyses, velamen positum est super cor eorum. Cum autem conversus fuerit ad Dominum, auferetur velamen*.

Rom. 10. 4.

Gal. 3. 24.

Col. 2. 16, 17.

Ebr. 10. 1.

Rom. 7. 31.

2. Cor. 3. 14,
& seq.

